ROK DVACÁTÝ ŠESTÝ

STŘEDNÍ ŠKOLA KNIŽNÍ KULTURY O. P. S.

ROČENKA

ŠKOLNÍ ROK 2019/2020

JOSÉ MARTÍHO 31, 162 52 PRAHA 6

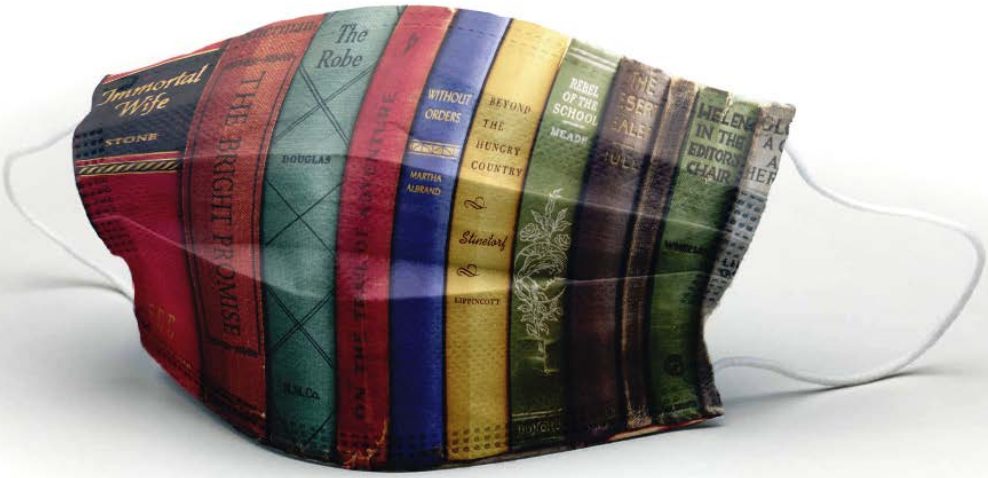

UČÍME SE Z GAUČE

SPRÁVNÍ RADA ŠKOLY
2019/2020

Předseda: Jiří Padevět

Členové Viktorie Gjurišičová
Martin Kanzelsberger
Jan Schick
Karolína Špičková
Ing. Milan Trávníček

DOZORČÍ RADA ŠKOLY
2019/2020

Předseda Jan Vašut

Členové PhDr. Dana Kalinová
Alena Palusková

ŠKOLSKÁ RADA
2019/2020

Předseda: Mgr. Michaela Mrázová

Členové Mgr. Gabriela Pohořelá
PhDr. Věra Zaviačičová
Mgr. Ulrika Horáková
Tereza Podzemská
Tadeáš Novák

STUDENTSKÁ RADA
2019/2020

Členové Dominika Kolenčíková (K1)
Jaroslav Zetek (K1)
Luisa Suchochlebová (K2)
Jan Škuta (K2)
Nikola Ludvigová (K3)
Tadeáš Novák (K3)
Daniela Jarošová (K4)
Nikola Platilová (K4)

UČITELÉ A PŘEDMĚTY
2019/2020

Vedení školy

PhDr. Alice Krýžová, Ph.D.	ředitelka školy, česká literatura, výchovná poradkyně
Mgr. Monika Krýže	zástupkyně ředitelky školy

Interní vyučující

Mgr. Jana Hegrová	anglický jazyk, seminář z anglického jazyka, společenské vědy, úvod do praxe
Mgr. Jan Hoffmann	matematika, základy přírodních věd
Mgr. Michaela Mrázová	český jazyk, dějiny umění, česká literatura, literární seminář, světová literatura, tělesná výchova
Mgr. Veronika Trégnerová	dějepis, dějiny filozofie, společenské vědy, dějiny knižní kultury, seminář z dějepisu, seminář ze společenských věd, metodička prevence sociálně-patologických jevů
PhDr. Radek Vít, Ph.D.	anglický jazyk, seminář z anglického jazyka, písemná elektronická komunikace, francouzský jazyk, koordinátor praxe

Externí vyučující a další zaměstnanci školy

Ing. Jana Čemusová	knihkupectví
JUDr. Eva Čermáková	seminář z právní nauky
Ing. Stanislava Havlíčková	knihkupectví
Mgr. Věra Hejhalová, Ph.D.	německý jazyk
Bc. Kateřina Hilgardová	český jazyk, česká literatura, světová literatura
Mgr. Petra Horynová	společenské vědy – psychologie
PhDr. Bedřich Jetelina, Th.D.	management a marketing, seminář z managementu a marketingu
Ing. Jaroslav Kalousek	informatika
PaedDr. Markéta Kuncová	tělesná výchova
Mgr. Adriana Mišúrová	německý jazyk
Craig Morgan, M.A.	seminář z anglického jazyka
Alena Palusková	knihkupectví
Jan Vašut	nakladatelství
Bc. Pavlína Žalmanová	administrativní asistentka

JÁDRO PEDAGOGICKÉHO SBORU

Zleva: Bc. Kateřina Hilgardová, Bc. Pavlína Žalmanová, Mgr. Veronika Trégnerová, PhDr. Radek Vít, Ph.D., PhDr. Alice Krýžová, Ph.D., Mgr. Michaela Mrázová, Mgr. Jana Hegrová, Mgr. Monika Krýže, Mgr. Jan Hoffmann

ŠKOLNÍ ROK
2019/2020

---

1. ročník – K1

Třídní učitel:
Mgr. Jana Hegrová

Ayupova Iyulia
Brachtlová Kateřina*
Breškovcová Ester+
Buriánková Kristýna
Brzorádová Nela
Byrne Maeve Susannah
Čechová Helena
Čelišová Kristýna*
Červová Anna*
Dohnalová Helena*
Hlaváčová Magdaléna*
Hrubešová Eliška
Hudcová Aneta*
Juhaňák David
Kolenčíková Dominika
Komárek Matěj
Kubal Jan
Kutičková Nikol
Matochová Hana
Netíková Tereza
Pravcová Sofie Anna
Prchalová Zuzana
Rigo Ema*
Rybáříková Helena*
Řepová Riana*
Sieberová Anežka
Svoboda Dalibor
Turčanová Natálie+
Vaňková Eliška*
Veselá Zuzana
Zetek Jaroslav
Žáková Antonie*

\+ Ukončili studium
během studia
* Prospěli s vyznamenáním

Střední škola knižní kultury, o.p.s. 2019/2020, K1

ŠKOLNÍ ROK
2019/2020

---

2. ročník – K2

Třídní učitelka:
PhDr. Radek Vít, Ph.D.

Amchová Andrea*
Bížová Jiřina
Boháč Ladislav
Borových Danny+
Brzorádová Nela*
Cásková Tereza*
Doležal Antonín
Faiglová Michaela
Fridrichová Kristýna
Gajdová Dominika
Hendrychová Sára-Marta
Janoušková Šárka
Kovach Yuliana
Kutílková Klára
Lipold Jan
Machová Tereza*
Mikulková Johana
Najmanová Veronika
Navrátilová Rebeca
Plaček Matouš+
Schneiderová Eliška
Skálová Julie
Suchochlebová Luisa
Suk Martin
Škuta Jan
Štochl Vojtěch
Vepřeková Michaela*
Židová Viktorie

\+ Ukončili studium
během studia
* Prospěli s vyznamenáním

Střední škola knižní kultury, o.p.s. 2019/2020, K2

ŠKOLNÍ ROK
2019/2020

---

3. ročník – K3

Třídní učitelka:
Mgr. Michaela Mrázová

Cagaš Ondřej
Dapićová Sara
Gbúrová Klára Margareta-
Humlová Juliana*
Hykešová Valerie
Jurisová Alexandra Viktorie
Jacáková Nikol
Kotíková Kristýna Blanka*
Koudelková Tereza*
Krásová Kitty
Ludvigová Nikola*
Mazel Jakub*
Novák Tadeáš*
Ondráková Eliška*
Palacká Šárka Marie*
Petríková Beata+
Podzemská Tereza
Procházková Lenka
Straková Anežka*
Šedivý Adam*
Šilarová Dorotea
Štíbrová Eliška
Šubrtová Anežka*
Šumanová Violeta*
Tůmová Natálie*
Valášková Monika
Veselá Natalie*
Žemličková Jana*

+ Ukončili studium
  během studia
* Prospěli s vyznamenáním

ŠKOLNÍ ROK
2019/2020

---

4. ročník – K4

Třídní učitelka:
Mgr. Veronika Trégnerová

Elbaz Vanessa*
Frumar Miloslav
Hofbauerová Sára*
Hotěk Jan
Jarolímková Petra
Jarošová Daniela
Kapková Anežka
Kasalová Miloslava
Krabcová Nikola*
Kropáčková Klára
Křepínská Barbora*
Matoušová Eva*
Mokráš Ferenc
Nová Kristýna
Pašková Kristýna
Pevných Alex
Platilová Nikola
Rösler Jakub*
Spilková Simona*
Suk Daniel
Šebková Kateřina
Šmolíková Linda*
Tluková Květa
Tomanová Eliška*

+ Ukončili studium
  během studia
* Prospěli s vyznamenáním

PŘEHLED AKCÍ VE ŠKOLNÍM ROCE

2019/2020

---

2. 9.	Zahájení školního roku
3. 9.	Seznamovací workshop (K1)
4. 9. – 7. 9.	Adaptační kurz (K1)
4. 9. – 7. 9.	Sportovní kurz (K3)
9. 9.	Charitativní akce Světluška (K3)
20. 9.	Exkurze do knihkupectví v oblasti Václavského náměstí (K1)
30. 9.	Doplňovací volby do školské rady
4. 10.	Kurz první pomoci pod vedením Českého červeného kříže (K1)
9. 10.	KMD – B. Smetana: The Greatest Hits v Divadle ABC
9. 10.	Průzkum znalostí chemie na začátku SŠ; katedra chemie PedF UK (K1)
16. 10.	KMD – Jeptišky v divadle Na Fidlovačce
16. 10.	Klub přátel vážné hudby – Janáčkova Její pastorkyňa
16. 10.	Logická olympiáda, školní kolo
18. 10.	Exkurze do knihkupectví v oblasti Národní třídy (K1)
22. 10.	Pořad Drogová kriminalita a my v Divadle U Hasičů (K1, K2)
24. 10.	Exkurze do katedrály sv. Víta (K2)
25. 10.	Anglické představení Tom Sawyer v Salesiánském divadle (K1-K4)
28. – 30. 10.	Podzimní prázdniny
6. 11.	KMD – Krysař ve Švandově divadle
7. 11.	Výstava Alberto Giacometti ve Veletržním paláci (K4)
8. 11.	Olympiáda z angličtiny, školní kolo, písemná část
12. 11.	Příběhy bezpráví (K3, K4)
15. 11.	Program Jak se nestat obětí sociálních sítí v Divadle U Hasičů (K3)
15. 11.	Exkurze do knihkupectví Kosmas Letná (K1)
18. 11.	Olympiáda z angličtiny, školní kolo, ústní část
19. 11.	KMD – Macbeth v Divadle v Celetné
19. 11.	Beseda s redaktorem ČT J. Kalembou (K3)
20. 11.	Listopadová akademie
21. 11.	Soutěž v anglických překladech, školní kolo
26. 11.	Výstava Komunikace 1989 (K2)
27. 11.	KMD – Revizor v Divadle na Vinohradech
27. 11.	Výstava Komunikace 1989 (K3, K4)
27. 11.	Beseda s novinářem J. Lipoldem (K3)
28. – 30. 11.	Schola Pragensis
28. 11.	Olympiáda z českého jazyka, školní kolo
29. 11.	Exkurze do 1. Podzemního antikvariátu (K1)
2. 12.	Den otevřených dveří
3. 12.	Exkurze do Goethe institutu (K3)
4. 12.	Den naruby
5. 12.	Klub přátel vážné hudby – Beethovenovo a Kabeláčovo Mystérium času
6. 12.	Adventní exkurze do Regensburgu
9. – 20. 12.	Odborná praxe (K1 – K4)
23. 12. – 3. 1.	Vánoční prázdniny
7. 1.	Geologická olympiáda, školní kolo
9. 1.	Exkurze na výstavu Czech Press Photo (K4)
10. 1.	Beseda v pobočce Městské knihovny (K1)
13. 1.	Den otevřených dveří
13. 1.	Olympiáda lidských práv, školní kolo
18. 1.	KMD – Čarodějka v GoJa Music Hall
21. 1.	KMD – 1984 v Divadle D21
24. 1.	Exkurze do Národní knihovny (K1)
28. 1.	KMD – Dánská dívka na Fidlovačce
28. 1.	Exkurze do Národního technického muzea, expozice tiskařství (K3)
31. 1.	Pololetní prázdniny
7. 2.	Exkurze do Národní technické knihovny (K1)
17. – 21. 2.	Jarní prázdniny
26. 2.	Profitesty (zájemci z K3)
27. 2.	Exkurze do Národního pedagogického muzea (K2)
28. 2.	Maturitní a imatrikulační ples
4. 3.	Klub přátel vážné hudby – Dvořákovo „Stabat mater“
6. 3.	Exkurze do Knihovny Národního muzea (K1)
od 11. 3.	Epidemie koronaviru – škola uzavřena
9. – 13. 4.	Velikonoční prázdniny
12. – 1. 6.	Mezinárodní internetová soutěž INSTERSTENO 2020 (K1, K2)
25. 6.	Předávání vysvědčení (K1-K3)

Rok velkých změn

Na školní rok 2019/2020 budeme dlouho vzpomínat. Staly se v něm totiž hned dvě události, které naši školu a dění v ní radikálně ovlivnily.

V prosinci začala média informovat o záhadném viru, který se začíná šířit v Číně a způsobuje neznámou nemoc, na kterou se dá i zemřít. Virus byl posléze pojmenován jako koronavirus a nemoc dostala jméno covid-19. Evropa zpozorněla až v momentě, kdy se virus dostal do Itálie a poté do dalších evropských zemí včetně České republiky. 11. března byly v obavě z šíření viru ze dne na den uzavřeny všechny školy. Tipovali jsme týden, čtrnáct dní. Uzavření škol ale vydrželo v podstatě až do konce školního roku. Výjimkou byli studenti 4. ročníku, kteří se, aspoň formou konzultací, směli vrátit do školy už v polovině května, aby se zvládli připravit na maturitní zkoušku. Jinak jsme se učili distančně, tedy na dálku. Vyučující každý týden prostřednictvím webových stránek předkládali studentům novou látku a vyhlašovali úkoly, později přibyly i on-line hodiny. Živelnost postupně dostávala řád a jasná pravidla. Všichni studenti 4. ročníku řádně odmaturovali, uskutečnily se i přijímací zkoušky, byť o měsíc později, než se plánovalo. Epidemie s příchodem jara slábla a pro vysvědčení si na konci června už mohli přijít všichni studenti osobně.

Necelé dva týdny před březnovým přechodem na distanční výuku došlo ke druhé, pro běh školy také velmi nepříjemné události. Úřad městské části Praha 3, tedy vlastník budovy, ve které jsme sídlili, nám oznámil, že od příštího školního roku potřebuje prostory, ve kterých sídlíme, pro vlastní potřeby, a tudíž nám neprodlouží nájemní smlouvu. Prvotní šok vystřídala horečná snaha najít nové sídlo školy. Pátrání v době, kdy celá země žila koronavirem, nebylo jednoduché. Po několika slepých uličkách ale přišel happyend. Volné prostory se našly v budově Univerzity Karlovy, na adrese José Martího 31, Praha 6. Budovu užívá Fakulta tělesné výchovy a sportu. Z centra je to o kousíček dál, zato se nám už pod nohy nebudou plést prvostupňoví žáčci a děti z mateřské školy, ale budeme se potkávat s vysokoškolskými studenty. V budově budeme mít menzu a bufet, přes ulici Divokou Šárku. Stěhování proběhlo v posledních červnových dnech a my už se těšíme na zářijové otevření nové kapitoly v dějinách školy. Snad bude aspoň tak dobrá jako ta vinohradská.

Alice Krýžová

Adaptační a sportovní kurz Albrechtice v Jizerských horách
(K1 a K3)

Ve dnech 4. 9. až 7. 9. se třída K1 zúčastnila adaptačního kurzu a třída K3 sportovního kurzu v Albrechticích v Jizerských horách nedaleko města Tanvald v Libereckém kraji. Sraz byl před školou 4. 9. v 9,30, přičemž na místo jsme jeli autobusem, který na náš čekal u zastávky tramvaje Vinohradská vodárna nedaleko školy. Cesta trvala asi dvě hodiny a byla bez problémů. Do penzionu U Špičáku v Albrechticích, který je situován na poklidném místě obklopeném zelení, jsme dorazili kolem poledne. Žáci a žákyně se nejprve rozhodli, kdo s kým bude na pokoji, následně se ubytovali a vybalili si svá zavazadla. Po obědě se obě třídy vydaly na tři kilometry vzdálený vrchol Tanvaldský Špičák, který je 831 m. n. m. Na vrcholku někteří žáci a žákyně navštívili rozhlednu Špičák, jež je vysoká 18 m. Po kratší pauze na občerstvení jsme začali hrát první seznamovací hru, během které se žáci rozdělovali do skupin podle toho, zda mají sourozence, nebo ne, zda mají radši psy, nebo kočky. Díky tomu zjistili, kolik toho mají s ostatními společného. Po návratu do ubytovacího zařízení byla večeře a po ní opět následovaly seznamovací hry; žáci se museli řadit podle výšky, podle abecedy, podle znamení zvěrokruhu, přičemž nesměli mluvit, pouze gestikulovat. Večerka byla ve 22 hodin.

Protože předpověď počasí na třetí a čtvrtý den nevypadala příliš slibně (hrozil déšť), chtěli jsme využít dobrého počasí, a proto se druhý den po snídani obě třídy společně vydaly na další túru. Tentokrát se šlo k turistické atrakci Mariánské schody a následně k vodopádům na řece Bílá Desná. Vzhledem k náročnosti terénu jsme se museli rozdělit a méně zdatná skupina k samotným vodopádům nedošla. Po večeři žáci třídy K1 dostali za úkol nakreslit svůj vlastní erb, aby je charakterizoval. Mgr. Jana Hegrová již měla v plánu třídu rozdělit na čtyři týmy, měla vybrané i čtyři kapitány. Kapitáni si zvolili členy svých týmů podle erbů. Tým měl za úkol vymyslet si svůj název a bojový pokřik. Všechny týmy K1 dostaly zadání úkolu na poslední večer: připravit divadelní scénku, kupř. uklízečka na Marsu v r. 2500, prezident ČR v Africe na Vánoce aj. Žáci K3 dostali za úkol vymyslet zábavný způsob, kterým by seznámili žáky K1 s chodem školy.

Poněvadž se špatná předpověď na třetí den nevyplnila, třída K1 vyrazila na celodenní výlet k vodní nádrži Souš, která je vzdálená cca 12 km od Albrechtic. Cestou tam i zpět jsme s žáky hráli hry, díky nimž se mohli ještě blíže poznat. Na programu byla např. hra Sochařská akademie, kdy zástupci každého týmu musejí vytvořit sousoší na zadané téma a ostatní týmy hádají, co sousoší ztvárňuje. Třída K3 se dopoledne vydala do Muzea výroby hraček v Bukové pod Jiřetínem, což je přibližně 1,6 km z Albrechtic. Žáci zde viděli ukázku výroby hraček s výkladem a následně měli možnost zakoupit si hračky v podnikové prodejně. Je zajímavé, že výroba tradičních dřevěných hraček v této oblasti se datuje již od roku 1908. Třída K3 celé odpoledne cvičila. K dispozici byly mimo jiné činky, hřiště na míčové hry nebo stůl na stolní tenis. Divadelní scénky obou tříd sklidily velký úspěch, byly velmi zábavné. Týmy K1 dostaly za scénky body. Další body též získaly za účast v herních aktivitách, kdy obdržely texty neznámých písní a musely vymyslet, jak je budou zpívat. Další hrou byl diktát, kdy žáci běhali na určité místo, museli si zapamatovat části věty v latině a nadiktovat je potom jinému členovi týmu, který byl zapisovatelem.

Poslední večer kurzu probíhal zábavný program, jehož se zúčastnily obě třídy: žactvo zpívalo i tančilo v rytmu hudby z jukeboxu ve společenské místnosti ubytovacího zařízení, nechybělo ani karaoke.

Poslední den pobytu, tj. v sobotu 7. 9. přišel avizovaný déšť. Po snídani jsme do devíti hodin museli pokoje vyklidit. V devět hodin jsme se sešli ve společenské místnosti ubytovacího zařízení, kde nás všechny čekala poslední aktivita: na záda jsme si nalepili list papíru a ostatní nám tam psali pozitivně laděné vzkazy. Odjezd do Prahy byl v 10 hodin. Cesta autobusem byla bezproblémová a trvala opět cca 2 hodiny.

Celkově lze pobyt hodnotit pozitivně, cíle obou kurzů byly totiž splněny. Žáci a žákyně K1 se navzájem blíže poznali, přátelství byla však navázána i napříč ročníky, tj. i s žáky a žákyněmi K3. Žáci K3 se každý den pobytu věnovali turistice (túrám) a/nebo sportu.

Radek Vít

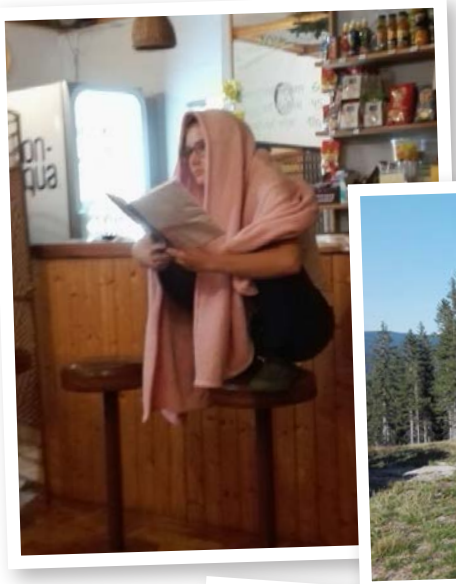

Divadelní scénka (K1)

Společná túra tříd K1 a K3 na vrchol Kanvaldský Špičák.

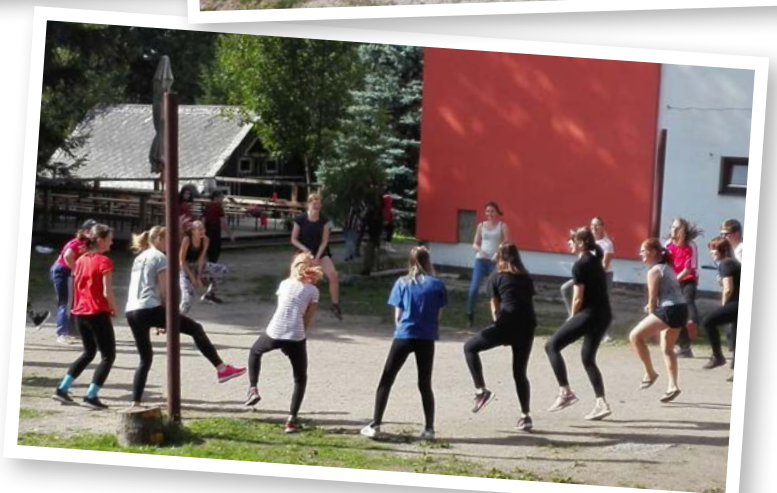

Třída K3 cvičí.

Symbióza se Zemí

Přesně tak nazval jeden z žáků třetího ročníku Jakub Mazel svoji zprávu k sociologickému výzkumu na téma ekologie. Jak k tomu došlo? Téměř celé druhé pololetí uplynulého školního roku probíhalo distanční formou. Žáci dostávali zadání ke studiu či úkolům elektronicky. Ve třetím ročníku se v rámci společenských věd probírala právě sociologie. A proto jedním ze zadaných úkolů bylo provést sociologický výzkum z oblasti ekologie. Žáci si měli sami určit, o jaká témata konkrétně se budou zajímat a zda si zvolí metodu kvantitativní, či kvalitativní. Měli stanovit předmět výzkumu, zformulovat hypotézu, oslovit určité množství respondentů a sepsat výslednou zprávu. Musím říct, že mě velmi mile překvapili a úkolu se zhostili na nad očekávání dobré úrovni. Ještě jednou všem děkuji a zároveň se omlouvám, že v následujících řádcích nemohu citovat z důvodu nedostatku většího prostoru ze všech prací, ale jenom z některých.

K jakým závěrům tedy žáci ve svých výzkumech dospěli?

„Po tomto výzkumu jsem mile překvapená. Měla jsem za to, že stereotypy, které si člověk vybaví u pojmu „plýtvání vodou“ (jako je např. puštěná voda při čištění zubů) jsou stále platné v každodenním životě nás všech, a že jen výjimky se snaží šetřit. Jsem moc ráda, že mnoho lidí už zavádí myčku jako nepostradatelný spotřebič…“

Natálie Tůmová

„Moje babička má ke třídění odpadu velmi příkladný důvod: ‚Vnímám, že zásoby přírodních zdrojů na Zemi nejsou neomezené a jejich těžba a zpracování velmi negativně ovlivňují kvalitu životního prostředí. Považuji proto třídění odpadu přímo za svoji povinnost…‘ “

Violeta Šumanová

„Většina odpovědí se točila okolo nespokojenosti s hospodařením a zemědělstvím v naší zemi – díky plodinám jako je řepka vysychá půda, nutnost lepšího hospodaření s vodou v rámci krajiny, ale také nespokojenost se zvolenými politiky a nutnost více akcentovat hodnoty jako je laskavost, pokora, lepší morálka, cit a disciplína…“

Tereza Podzemská

„Jsem se svým výzkumem velice spokojená. Upřímně, dodalo mi to trochu více naděje, že v mladých toto smýšlení je, že jim záleží na naší planetě, že jim planeta není lhostejná. Jen věřím a doufám, že takovéto názory bude mít v budoucnu více a více nejen mladých lidí…“

Anežka Straková

„Výsledky ukazují, že 70 % respondentů nakupuje oblečení pouze v případě nutnosti, zbytek se dělí mezi nakupování málokdy a velmi časté nakupování. Velmi rozmanité odpovědi přinesly otázky, kdy jsem se respondentů ptala, kde nakupují a jak nakládají se starým oblečením. Byla jsem příjemně překvapená v obou případech…“

Kristýna Kotíková

„Na otázku, kam by moji respondenti vyhodili papír s kovovou svorkou, 4 lidé uvedli, že do papíru, zatímco 7 respondentů uvedlo, že patří do směsného odpadu, což je špatná odpověď, protože kovová svorka se oddělí magnetem. Byla jsem smutná z toho, kolik takových papírů se zbytečně vyhodilo a neprošlo tak další recyklací. Málo lidí ale ví, že účtenka je tzv. termopapír a je na něm látka bisfenol, která je zdraví velice škodlivá, proto účtenka patří do směsného odpadu…“

Juliana Humlová

(Od ledna 2020 nesmí účtenky bisfenol obsahovat – pozn. autorky článku)

„Mnoho respondentů ve věkové skupině 40–45 let uvedlo, že zejména díky mladší generaci (svým dětem) začalo používat látkové tašky. Ohledně papírových tašek jsem se setkala s kritikou zejména jejich křehkosti…“
Valerie Hykešová

„Pokud by existovala videohra, která by zlepšila životní prostředí (podobně jako v minulosti už byla např. hra na podporu výzkumu Alzheimerovy choroby), tak by se 59 % procent dotazovaných (v rámci herní komunity na platformě Twitch) trochu zdráhalo ji hrát, ale zkusilo by to, a 37 % by si ji jednoznačně zahrálo…“
Tadeáš Novák

„Moji hypotézu průzkum více méně potvrdil. Domácnosti se chovají, co se týče spotřeby vody, spíše šetrněji, ale mohly by vodou šetřit více. Negativně mě překvapilo to, že 40 % dotazovaných domácností si spotřebu vody nehlídá. Naopak pozitivně na mě zapůsobilo, že 90 % respondentů kupuje ty nejšetrnější spotřebiče (pračky, myčky), a že polovina z dotazovaných domácností s rodinným domem sbírá dešťovou vodu do sudů a používá ji na zalévání zahrady…“ Ondřej Cagaš

„Jedna z nejdůležitějších otázek v této době se týkala názoru na znečištění ovzduší a klimatickou změnu. Z reakcí respondentů lze usoudit, že vědí, jak veliký problém to je, a že by se měl rozhodně řešit, ale častokrát docházejí k názoru, že se s tím nedá nic moc dělat. Např. ‚Lidstvo svým působením velmi přispívá ke znečištění planety a mělo by se zaměřit na omezení tohoto škodlivého působení, abychom neměli tak velký uhlíkový dluh… Jediný způsob, jak zlepšit situaci, je změnit fungování celé společnosti, to však není realistické. Lidé by se měli soustředit na hledání technologií a jiných způsobů, které nám pomůžou se přizpůsobit jinému klimatu…‘“ Jakub Mazel

„Většina respondentů v současné době už nějakým způsobem životnímu prostředí pomáhá. Ti, kteří zatím nepomáhají, tak činí z důvodu, že nemají možnost. Většina z nich to ale v budoucnu chce napravit. Ti, kteří již pomáhají, v tom chtějí pokračovat. Většina dotázaných díky většímu množství času, tráveného nyní doma, více třídí odpad. Většina respondentů se obává, že po skončení rizika se lidstvo vrátí zpět k tomu, jak jednalo a jak k životnímu prostředí přistupovalo před vypuknutím pandemie…“
Tereza Koudelková

„Závěrem bych chtěla uvést jednu z odpovědí na otevřenou otázku, která shrnuje původní myšlenku celého mého šetření: ‚Myslím si, že lidé by měli podporovat lokální produkci, slow fashion, nekupovat kosmetiku testovanou na zvířatech, snažit se o minimalizaci odpadu, využívat veřejnou dopravu. Nehromadit věci, nepodléhat konzumu, žít minimalisticky. A vést své děti k lásce k přírodě, k nutnosti o přírodu a své okolí pečovat, k ekologickému smýšlení…‘“ Šárka Palacká

Veronika Trégnerová

MATURITNÍ A IMATRIKULAČNÍ PLES

2020

Maturitní ples K4 a imatrikulační ples K1 se letos opět konal ve starých známých prostorách Hotelu Belveder na Letné. Předtančení si vzala na starost skupina mažoretek, po kterých následovalo stužkování studentů prvního ročníku třídní profesorkou Janou Hegerovou. Poté bylo na programu šerpování maturantů, které vedla třídní profesorka Veronika Trégnerová společně s paní ředitelkou Alicí Krýžovou. Po poděkování studentů K4 profesorům následovalo sólo maturantů s rodiči a sólo s profesory. Tradičně proběhla i volba prince a princezny plesu, kterou vyhráli Dalibor Svoboda a Hanka Matochová, a krále a královny plesu, jimiž se stali Ferenc Mokráš a Sára Hofbauerová. Po volbách celý sál přispěl studentům vhozením peněz do plachty. Tématem letošního plesu byla Oscarová noc, a proto jsme se dočkali i předávání sošek Oscarů, které získali profesoři jako vítězové různých kategorií. Maturanti neopomněli ani půlnoční překvapení. Letos si nacvičili taneční vystoupení na píseň „Je to fajn“ z hudebního filmu Kouř.

Slavnostní nástup paní ředitelky Alice Krýžové a třídní učitelky Veroniky Trégnerové.

Tradiční projev pronesly Květa Elnková a Klára Kropáčková

Oscara obdržela i třídní prof. V. Trégnerová.

Půlnoční překvapení maturantů.

Každoroční sběr peněz do plachty

Princ s princeznou z K1 a král s královnou z K4

Slavnostní připitek maturantů

Maturitní třída K4 s třídní profesorkou Veronikou Čegnerovou

Imatrikulační třída K1 s třídní profesorkou Janou Hegrovou

Adventní zájezd do Regensburgu

Jana Hegrová

Blížily se Vánoce a bylo jasné, že opět nastal čas vyrazit někam za hranice a okusit něco z té adventní atmosféry, vyzkoušet tamní speciality, obdivovat památky a architekturu a hlavně – poznat něco nového a trochu vypadnout ze zaběhlého stereotypu. Kdo by to byl tehdy řekl, že pro mnohé z nás to bude na dlouhou dobu poslední výlet za hranice! Ano, tehdy byla „koronakrize“ ještě budoucností a roušku nosil jen lékařský personál.

Ale zpět k prosinci 2019. Adventní zájezd byl jasný, ale kam? Zvažovaly se Drážďany, ale tam přece jezdí polovina Česka. Norimberk je příliš turistický. Vratislav v Polsku docela daleko. Co takhle Regensburg, česky Řezno? Studenti dějin umění měli jasno. Kousek od Řezna je přeci onen známý památník Walhalla!

Jednodenní výlet se konal 6. prosince a sraz byl poměrně brzy ráno na parkovišti Wilsonova u Hlavního nádraží v Praze. Sešli jsme se všichni, studenti i pedagogové, byť většina z nás se ještě plně neprobudila. Naštěstí jsme se mohli pokusit dospat náš deficit v pohodlném autobuse. Cestu nám zpříjemňoval sympatický pan průvodce Lukáš, který se svým osobitým humorem pokoušel navodit adventní atmosféru a vyprávěl nám například o bavorských vánočních zvycích a tradičních jídlech.

Cesta z Prahy probíhala ještě za tmy, a když jsme se blížili k německým hranicím, ranní světlo nám odhalilo jinovatkou obalené stromy a krajinu. Bylo jasné, že přituhuje. Bavorsko již bylo krásně bílé a z vyhřátého autobusu to připomínalo zimní pohádku. To se změnilo, když jsme všichni vylezli z autobusu, protože nás čekala naše první zastávka – památník Walhalla. Mráz byl opravdu všudypřítomný. Památník Walhalla ale všem vyrazil dech a zahřál nás na duši. Jedná se o monumentální stavbu postavenou v 19. století jako památník významných osobností „německého jazyka“ a kultury.

Poté, co jsme skončili s obdivováním bust germánských velikánů a udělali dostatek fotek a „selfíček“, jsme promrzlí a hladoví pokračovali do nedalekého Řezna, které bylo naší cílovou stanicí. Autobus zaparkoval a my jsme již pěšky pokračovali do historického centra. Přešli jsme „Steinerne Brücke“ neboli Kamenný most táhnoucí se přes řeku Dunaj. Jedná se o nejstarší kamenný most v zemi! Průvodce Lukáš nás prováděl městem a ukazoval nám památky – viděli jsme např. Prétorskou bránu, což je nejstarší kamenná stavba v Německu, Zlatou věž či skvostnou Katedrálu sv. Pavla. Společně jsme došli na náměstí neboli Platz. Odtud jsme již měli rozchod a rozdělili jsme se na menší skupinky. Každý měl jiné cíle – někdo chtěl nakoupit dárky, jiný chtěl obdivovat vánoční trhy, někdo se chtěl jen tak procházet městem a někdo se chtěl honem schovat do teplé kavárny a vylézt až za dvě hodiny. Vánoční trhy byly obrovské a mohli jsme obdivovat řadu specialit, například tradiční preclíky či voňavé pražené mandle, ukázky uměleckých řemesel a krásné vánoční ozdoby.

Cesta zpět do Prahy byla únavná, ale v autobuse vládla příjemná a spokojená atmosféra. Výlet byl krátký, jistě by to chtělo více času na poznání tohoto krásného města, také počasí nebylo úplně ideální, ale celý zájezd v nás všech jistě zanechal pocit Vánoc a pohody. Tak kam to bude příště?

Studenti u památníku Walhalla

Studenti KD obdivují zmenšený model památníku

Procházka přes nejstarší most v Německu

Klub společenských her

Mgr. Jan Hoffmann

Ve školním roce 2019/20 probíhaly na SŠKK i zájmové kroužky, mezi nimiž byl novinkou Klub společenských her, o kterém bych jako organizátor rád krátce pohovořil. Ve středu odpoledne jsme si tak mohli vyzkoušet různé deskové, karetní, logické a vědomostní hry.

Z nedávných novinek herního trhu jsme nejvíce vyzkoušeli **Krycí jména** (logicko-jazyková hra se slovními asociacemi), **Neobvyklí podezřelí** (detektivní hra založená na sdílených stereotypech) či **Párty alias Velká hra** (rozmanitá hra, která má nejblíže k televiznímu Kufru nebo hrám typu **Activity**). V době, kdy už se osudový virus blížil k českým hranicím, seznámili jsme se i se hrou **Decrypto**, která je variací na **Krycí jména**.

Z klasických karetních her došlo na zjednodušený **Whist** (na stejném principu jako **Wizardy**) a klasické Prší.

Na pomezí zdravotní osvěty a mírné nekorektnosti se potom nacházela hra **Infarkt**. Ale zahráli jsme si i kontroverzní hru **Karty proti lidskosti**.

S postupem času a poklesem účasti výrazně dominovala vědomostně-odhadová soutěž **Tipni si Česko**.

Jak už bylo naznačeno, hlavně na podzim vzbudil nový kroužek silný ohlas (zejména mezi našimi druháky), ale účast postupně klesala. V rozjezdu druhého pololetí se dostala na stůl úvaha, že by byl Klub deskových her ob-týden střídán s kroužkem zpěvu **A cappella**, o který projevili naši studenti iniciativní zájem.

Nicméně tyto možnosti byly rázně utnuty vynucenou pauzou, a tak otázku dalšího pokračování nebo obměny kroužků vyřeší až míra zájmu v novém školním roce. V každém případě – pro pokračování Klubu společenských her existuje široká nabídka her, kterou jsme ani zdaleka nevyčerpali.

Logické a přírodovědné soutěže, které ani virus nezastavil

Mgr. Jan Hoffmann

V souvislosti s matematikou a základy přírodních věd se nám v poslední době ustálily čtyři tradiční soutěžní události – **Logická olympiáda, Geologická olympiáda, Náboj a Matematický Klokan**.

Logická olympiáda probíhá tradičně na podzim v internetové formě, do měření sil jsme vyslali 4 zástupce druháku a 1 zástupce prváku. Nejlépe reprezentovala Viktorie Ž. z K2, která patřila republikově mezi nejlepší osminu. 4 z 5 účastníků skončili v horní polovině celostátního pořadí.

Matematický Klokan probíhá papírovou formou ve druhé polovině března, a tak se stal jednou z prvních obětí karantény.

Jen 3 dny před konáním byla zrušena populární matematická soutěž **Náboj**, kdy se v pražském Top Hotelu Chodov schází odhadem 1 200 účastníků, učitelů, organizátorů a dalších přátel matematiky. To je číslo, které budí zdravou soutěžní atmosféru, nicméně nevešla by se ani do umírněných verzí boje s pandemií. A tak naše coubertinovská ambice posunout se v převážně gymnaziálním měření sil o další příčku dál od konce, bude čekat na svou realizaci do jara 2021, a to ještě není úplně jisté.

Vítězstvím žákovského zájmu nad nepřízní osudu se ovšem stala **Geologická olympiáda**. Ještě než „spadla klec“, proběhla první dvě kola soutěže. Ve školním kole soutěže jsme měli rekordních 7 účastníků a vzhledem k tomu, že jsme byli z Prahy 3 zřejmě jediní, všichni postoupili dále a kolo mělo charakter rozcvičky. O něco později pokračovala soutěž okresním kolem, kde naši zástupci většinou obstáli i z hlediska bodového výsledku (což nebylo v předchozích letech úplně obvyklé) a získali 4 účastnická a 2 náhradnická místa v krajském kole.

Krajské kolo mělo proběhnout v podobě testu, workshopu a exkurze v sídle České geologické služby na pražském Klárově, a tak se bylo na co těšit. Poté, co tyto naděje byly rozprášeny státní karanténou, bylo milým překvapením, že se nakonec soutěž mohla odehrát alespoň on-linově. Právo vyplnit krajský test po internetu tak mělo 6 našich zástupců a polovina jej skutečně využila. A tak můžeme zaznamenat, že na 10., 11. a 12. místě Geologické olympiády v Praze jsou zástupci K3 Ondřej C., Tadeáš N. a Jakub M.

Do dalšího školního roku tak můžeme hledět s nadějí, že máme pro **Geologickou olympiádu** vychovány reprezentanty s opakovanou zkušeností, kterou mohou zhodnotit na plnohodnotném Krajském kole v podobě jednoho dne s Českou geologickou službou.

Zajímavé pak bude, zda na novém sídle na Praze 6 získáme konkurenci už pro nižší kola soutěže. Vzhledem k vysokému výskytu gymnázií v této části metropole se na obzoru rýsuje celkem náročná výzva.

NÁBOJ

LOGICKÁ OLYMPIÁDA

TVORBA NAŠICH STUDENTŮ

Michaela Mrázová

Některé věci se v době uzavření škol z důvodu vyhlášené karantény nezměnily a jednou z nich bylo také psaní slohových prací. I mezi nimi se ale pochopitelně objevily takové, které se vzhledem k zadání i zcela dobrovolně tematicky týkaly situace, kterou nikdo z našich studentů ani učitelů dosud nezažil. Studenti se rozepsali nejen o tom, jak jim osobně vzdělávání na dálku ne/vyhovuje, ale všímali si i dalších aspektů našich životů, které se ze dne na den změnily, jak dokazují následující reflexe.

Komentář: Vzájemný vliv karantény a sociálních sítí

Situace posledních měsíců nebyla jednoduchá pro nikoho. Všichni jsme museli sedět doma, a to neustálé uklízení už nikoho nebavilo. Pes byl nucen chodit ven každé dvě hodiny a pojem „Jdu na procházku se psem“ nabyl zcela jiného významu. Šli jsme především kvůli sobě a chudáka psa jsme s sebou táhli, abychom měli výmluvu. Spousta z nás ale začala před realitou každodenního života v karanténě utíkat na sociální sítě – a to bohužel ještě častěji než doposud.

V době celostátní karantény je těžké nebýt online. Ono také co jiného bychom dělali? Náš život se kompletně přesunul do online světa – snídáme na Instagramu, školní dopoledne trávíme v aplikaci Google Meet, dopolední zprávy si přečteme na Twitteru. Pokračujeme obědem (jak jinak než vyfoceným na onen slavný Instagram), místo odpoledního fotbalového tréninku si pánové zahrají s kamarády FIFU a dámy si zatím posílají fotky dobrot, které právě upekly. Během dne všichni sedíme na sítích a píšeme si. Když nás psaní omrzí, začneme procházet fotografie z dovolené v Řecku (samozřejmě rok až dva staré) a vzpomínat, jak tam bylo krásně. A vzpomínat ale donutíme i naše sledující – všem jim hezky ukážeme, kam v létě určitě nepojedeme a nezapomeneme přidat komentář o tom, jak je to hrozné. K večeru si místo Ordinace případně Ulice, kterou nedávají, pustíme něco na Netflixu (samozřejmě jen proto, že první měsíc je zdarma) a večer ještě nezapomeneme napsat na Facebook, jak nás ta karanténa nebaví.

Influencerům, blogerům a youtuberům rapidně narůstají počty sledujících, protože pro trochu pobavení bychom udělali cokoliv. Nemáme proto sebemenší problém začít sledovat kdejakou blbost. A tak si tu žijeme online a s vlastní rodinou čas netrávíme – jsme tu s nimi přece celé dny zavření a vzájemně si lezeme na nervy.

Nikola Ludvigová, K3

Komentář: Domácí samostudium, hudba budoucnosti?

V současné době, kdy jsme všichni povinni setrvávat v bezpečí našich domovů, se nám – především tedy studentům – dostává takzvaně domácí výuky. Jaké jsou ale výhody a nevýhody učení se doma?

V prvé řadě se liší průběh i podoba učiva na základě toho, zda jde o učivo pro žáky na základní škole nebo studenty navštěvující střední nebo vysoké školy. Roli hraje také osobní přístup každého ze studentů. Kdo s učením nemá problém a umí se učit, zvládne zadané úkoly bez větších obtíží i sám. Ovšem těm nejmenším nebo ne tolik aktivním studentům je třeba pomoci. Ta v této době přichází primárně ze strany rodičů nebo sourozenců, lidí, kteří jsou jim nejblíže. Mnohdy si ale ani oni nevědí rady, a to často ani v případech, kdy se jedná o učivo základní školy. Podle jejich názoru někteří učitelé jejich děti přetěžují zbytečně těžkou látkou nebo jejího nesmyslného množství. V druhé řadě jsou tu samotní vyučující jednotlivých předmětů, na které se mohou obrátit. A tady začínaní ona úskalí domácí výuky. Žáci mohou na učitele valit kvanta e-mailů, ve kterých je žádají o pomoc s úkoly. Může se pak snadno stát, že jejich zpráva zapadne mezi stovkou dalších. Mnozí učitelé se také setkávají s případy, kdy jim žáci zadané úkoly neodevzdají třeba vůbec. Proč? Zkrátka doma je doma. A doma nejsou lavice, ve kterých musíte sedět celých pětačtyřicet minut, ani učitel, který vykládá látku a vy jej posloucháte. Doma je spousta rušivých elementů a pro některé ze studentů je v podstatě nemožné najít si klidné místo, kde by se mohli věnovat čistě jen studiu. Věčně zvonící mobil s novými zprávami od kamarádů, domácí mazlíčci, celodenní přístup k počítači s hrami nebo dokonce třeba i rodiče, kteří toho, že jsou jejich děti více doma, využívají například k tomu, aby jim zadávali více domácích prací. To vše se řadí mezi rušivé elementy, které studenty zdržují od samotného studia.

Mezi úskalí může mimo jiné patřit také špatné internetové připojení. Servery jsou teď zkrátka zatížené, a to může výuku nepříjemně ztěžovat nebo prodlužovat.

Je ale i spousta studentů, kteří si domácí výuku pochvalují. Já osobně právě do takové skupiny patřím, přestože mi výuka ve škole nijak nevadí. Výhodou může být, že nemusí vstávat brzy, honit se na MHD, jen aby stihli přijít do školy včas. Jednoduše se vyspí do růžova, v klidu posnídají a učení si mohou rozvrhnout přesně podle sebe. Chtějí-li ráno začít s matematikou nebo naopak biologií, můžou. Rozvrh si stanovují sami. Když se chtějí učení věnovat hodinu nebo dvě a potom si dát přestávku nebo naopak udělat všechno co nejdříve a potom mít čas pro sebe, není problém. Každému vyhovuje něco jiného, každý máme jiné tempo v zapisování poznámek nebo vyhledávání informací.

Dalším plusem jsou dle mého názoru online hodiny, které aplikuje stále více učitelů. Tam už je sice volnost rozvržení si učiva a času podle sebe omezená, ale ten kontakt s vyučujícím je zkrátka nenahraditelný. Odpovědi na otázky, pokud něčemu nerozumíme, můžeme dostat ihned. Stejně tak nám je poskytnuto mnohem více doplňujících informací, které často pomáhají k ucelení celé látky a jejímu lepšímu zapamatování. Někteří učitelé začali místo posílání pouhých zadání cvičení na vypracování v učebnicích nebo pracovních sešitech, používat pro své testy online dotazníky.

Ve většině případů je tato forma studia pro studenty zábavnější a pohodlnější. Videa s online výukou, která začala vznikat velmi brzy po vyhlášení prvních bezpečnostních opatření a uzavření škol, se těší značné oblibě. Je dost možné, že nám na dveře klepe nová forma výuky, která by se v budoucnosti klidně mohla stát naprosto běžným způsobem moderního vzdělávacího systému.

Tereza Koudelková, K3

Výdech, nádech

Už je to déle jak 14 dnů, co je většina z nás bez ohledu na pohlaví nebo věk odkázána na svůj domov. Jsme zavřeni ve svých domech či bytech a děláme pořád dokola ty samé věci, abychom se z toho nezbláznili. Děláme úkoly do školy a taky hodně spíme, ale ani spánek, po kterém jsme toužili celý školní rok, nepomáhá. Nespraví tu tíhu v našem srdci, ten náhlý pocit beznaděje.

Nastala doba koronavirová, doba, kdy se každý ještě zdravý člověk uzavírá sám do sebe. Všichni toužíme po společnosti a zároveň už je spousta z nás ve fázi, kdy se bojíme jet na nákup, protože bychom museli opustit tu postel, která se stala naším nejlepším přítelem, a ještě k tomu určitě potkáme v Albertu toho potenciálního nosiče všem známého viru. Viru, který se stal parodií na postavu z Harryho Pottera, a jeho jméno vysloví už jen ti nejodvážnější.

Dnes 29. 03. 2020 v 20:09 je u náš v České republice 40 700 testovaných lidí, z toho „jen“ 2 743 potvrzených případů nákazy, 16 úmrtí a to nejdůležitější – 11 zotavených lidí. Není to sice to nejhorší, co se za dějiny lidstva stalo, ale spousta z nás to tak cítí, dokonce i já. Pamatujme ale, že všechno, co se stalo, co se momentálně děje a dokonce to, co se teprve dít bude – tohle všechno má důvod. A ten důvod je u každého člověka jedinečný, a tak pro jeho objev musí každý z nás absolvovat samostatnou misi.

To, že jsme doma, má spoustu výhod, teď konečně můžeme umýt ta okna, protože je na to čas, a občas taky zasvítí slunce, a tak vidíme všechny ty špinavé šmouhy... nebo snad naše předešlé rány na duši? Taky můžeme číst a vzdělávat se. Trávit čas s rodinou, protože ta je to nejdůležitější. Cvičit, abychom se každou noc mohli obejít bez toho breku, protože nejsme pro někoho dobří. Odstranit všechny ty „chyby“ na nás samých, anebo lépe – smířit se s tím a přestat se někomu přizpůsobovat. Je spousta věcí, které teď můžeme dělat, abychom se zlepšovali, ale ne proto, abychom někomu dokázali, že jsme DOST dobří, ale abychom to dokázali sobě.

Ještě před měsícem jsme každé ráno utíkali, abychom dohnali to neznámo, za kterým jsme se hnali celý život. Utíkali jsme a spousta z nás ani nevěděla kam, neměla žádné plány ani představy. Teď máme možnost zpomalit, nadechnout se a vydechnout. Usnout a vzbudit se s pocitem, že nám nic neuteče. Děkovat za to, že žijeme. Taky děkovat a pak děkovat, protože nic už pro nikoho z nás není samozřejmostí.

Juliana Humlová, K3

Našel se však prostor i pro jiná témata a poněkud jiné žánry:

Fiktivní reportáž z historické události: Švédi si na nás jen tak nepřindó

Tož, před 7 dňama došli švéďáci a myslili si, že s náma udělaj rychlé proces, myslili, že nás jen tak vypečó, ale to se šeredně mýlili. Před pár dňama sem já se svýma bratrama křesťanama a dalšíma občanama Brniska musili udělat jednu hrůznou věc, byla však v zájmu dobra nás všech. Musili jsme na příkaz našeho kápa zapálit z obránnéch důvodů včil celé zbytek předměstí U mýta a V Jirchářích. Načež dneska eště pro zichr musili sme hodit blesk do kláštera františkánů pod Petrovem, které se na neštěstí rozšířil dál a hořelo najednó všecko, kostel sv. Petra a Pavla, přičemž zničil i probošství, hřbitovní kapli, děkanství, kanovnické domy, dům vikářů a jen Pánbůh ví, co eště. Ty plameny, mám je snad na do smrti vrytý do paměti, viděl jsem, jak olizujó naše krásné architektúry. Včil pořád mám před očiskama ty plameny, který spolykávaly každó cihličku, trám, či snad cokoliv jiného, co jim přišlo do cesty, bylo mi až do pláča, ale tak na druhó stranu mě to uklidňuje, páč udělat se to musilo, abychom zabránili tóhle flignó jejich postupu, nebo aspoň znepříjemnili vstup do Brniska těm proklatém švéďákům. Procházel jsem se po tem, co to dohořévávalo, chtěl jsem se kóknót na to, co sme musili spáchat. Všude byl jen prach a ohořelý zbytky, hrozné smrad od všeho možnýho. Měl jsem trochu strach, páč to pořád eště trochu podótnávalo, tak abych tam náhodó nechytnul taky.

Vypadá to, že sme, ale došli dobrého konce. Páč jsem slyšel, že se ten jejich kápo společně s tó jeho tlupó neohrabanejch švéďáku, kteří se nedokázali probojovat přes žáry, které jsme spáchali, přesunujó do okolí Zábrdovic, tož dófeme, že už je včil nenapadne utočit.

Už aby taky ta proklatá válka nabrala konce.

Jakub Mazel, K3

fejeton: Přeborník s příbory

Tohle musí zaznamenat úplně každý. Nelze si toho nevšimnout. Zasáhlo to auta, interiérový design, módu, vzhled instagramových profilů nebo třeba chod domácností. Řeč je o zjednodušování. V posledních letech světem hýbou tendence si věci ulehčovat. Chceme zjednodušovat úplně všechno – od nákupu potravin přes vlastní práci až po dovolenou. Zde je na místě použít frázi „Lenost je hybatelem pokroku.“ Nezdá se vám? Lenost je přirozená lidská vlastnost, některých se dotýká více, jiných méně, ale všichni ji pociťujeme. No a jak jsme líní, tak si chceme věci zjednodušovat. A to už od pravěku – abychom si nemuseli hlídat pozemky, oplotili jsme si je a začala zemědělská revoluce. Jelikož předmětem dnešního článku není jakési zahradničení, ale pokrok, vraťme se k původní myšlence. Ráda bych vznesla otázku, jak moc jsme ochotni si věci zjednodušovat? Kam až to může zajít? Že si ulehčujeme nákup potravin a potřeb do domácnosti tím, že si ho zkrátka necháme přivézt před dům, to se nám zdá v normě. Možná už nám ale nepřipadá normální, že by auta jezdila bez řidiče. Jenže kde je ta norma? Nemůžeme vyloučit, že za patnáct let budou jezdit auta bez řidičů běžně... Jsou opravdoví fajnšmekři a přeborníci, kteří vymýšlejí ledasco, všelijaké aplikace, jen abychom se nemuseli přespříliš namáhat. Mě jen napadá, když všechno zjednodušujeme, nevracíme se tím na samotný začátek? Na samotný začátek našeho vývoje? Nyní způsobně jíme oběd příborem, ale co když časem budeme jíst rukama, protože si chceme mnohé ušetřit, v tomto případě spíše něčemu ušetřit – myčka bude mít o pár kusů nádobí méně. Jsou ale případy, kdy bychom všichni nějaké to zjednodušení uvítali a ono nepřichází. Například takové byrokratické aparáty a všemožné i nemožné úkony na úřadech. Jsem si jistá, že to by uvítal i Kafkův Josef K., a jak vidíte, téměř za sto let se toho moc nezměnilo.

Šárka Palacká, K3

A dostalo se i na úkoly z oblasti TVŮRČÍHO PSANÍ:

Zadání: Pokuste se popsat následující skutečnosti pomocí přirovnání a různých smyslů (pro každý smysl si vyberte jedno ze slov):

Jak voní: podzim

Podzim voní tlejícím listím a jinými rostlinami, které pomalu, ale jistě odevzdávají své životy do rukou přicházející zimy.

Jak chutná: smutek

Smutek chutná jako beztvará hmota bez jakékoliv chuti, takže vlastně nechutná, ani nemůže nasytit.

Jak zní: netrpělivost

Netrpělivost zní jako všechny zvuky světa. Ale zesílené na 300 decibelů a zpomalené na absolutní minimum.

Jak vypadá: láska

Láska vypadá chvílemi jako jaro. Hřeje, září všemi barvami a přináší naději, a chvílemi je chladná jako kovový plot vězení s neprostupným ostnatým drátem.

Jaké je na omak: pomsta

Pomsta je na omak chladná, hrubá, a přesto někde uvnitř horká jako láva.

Jakub Rösler, K4

Jak voní jaro

Novotou přicházejících začátků a jemností hlaviček novorozených. Je cítit po bílých a růžových odstínech rašících okvětních lístků, po sluncem rozpálených střešních taškách a po prášku z motýlích křídel. Topí se ve vláčné směsi rosy a vzlykající posečené trávy se špetkou podupaného jehličí. Příjemné neznámo.

Jak chutná zklamání

Trpká chuť, která uvízne vzadu na jazyku a nejde překřičet sebesladším úplatkem. Chutná po slaném potůčku ledabyle setřených slz okem vykouzlených jen na pokraji jeho sil. Nalézá v ní tóny chutě beznadějných křiků a kapek krve z rozedřených kloubů zachycených na bílé omítce. Ztotožněná s hořkostí dehtu ze sirek zapalujících mosty za nepřívětivým rozloučením, s pálivou příchutí rodičovského rozhořčení a bodavých slov, že tohle od tebe nebylo očekáváno.

Jak zní netrpělivost

Jako poslední protáhlé tóny smyčcových nástrojů před jedinými známými slovy písně a podupávání ne zcela rozešlápnutými botami, které stále tlačí na levém palci, ve frontě za zmatenými cizinci u bankomatů. Je slyšet se stejnou otráveností, jako cinknutí příchozí zprávy od špatného člověka při čekání na odpověď na důležitou otázku. Je zmatenou symfonií potlačovaných povzdechů a unuděného těkání pohledem, pokousaných rtů a neopatrných nárazů čajové lžičky o porcelánovou zeď šálku.

Jak vypadá láska

Nevtělí se vždy do horlivě očekávaných vystouplých lícních kostí a modrých očí, naopak překvapí teplostí barev a příchutí podzimu. Vypadá jako špatný humor a neustálá touha po dotecích, zahání smutek nabídnutím oblíbených pochutin a vykoupením kosmetických regálů. Podobá se osamělému tričku, které láska zanechala ve spěchu přehozené přes postel, nerozhodnosti ve výběru parfému, kdy každý den vítá s jiným, rutinnímu opakování se jídelníčku, protože láska není na pokrmy tak kreativní. Lze jí zachytit v nechtěných pohledech do zrcadla, protože se láska necítí pohledná, ačkoliv nic krásnějšího pod širým nebem není, nebo v Monetových malbách, ke kterým v muzeích pospíchá láska jako k prvním. Vypadá jako odlišné názory na americkou politiku a plynulé přecházení mezi třemi různými jazyky v jediné větě. Jako něco, čemu jste nevěřili, že někdy získáte, a za co se modlíte, abyste nikdy neztratili.

Sára Hofbauerová, K4

Archanděl Gabriel a jeho ikonografie v umění

Sára Hendrychová, K2

Archanděl Gabriel je nejvíce znám jako zvěstovatel. V tomto projektu se pokusím více osvětlit, kdo vlastně Gabriel je a jaké má ještě další role kromě role zvěstovatele.

Archanděl je označení anděla „vyšší třídy“. Gabriel patří mezi 3 archanděly v křesťanství, i když není v Bibli přímo označen za archanděla. V judaismu je archandělů 7, Gabriel je tu znovu a znovu je nepřímo označen. V islámu je Gabriel jeden ze 4 archandělů a představuje anděla, který nadiktoval Muhammadovi Korán.

Gabriel v křesťanství je anděl zvěstování, ale i porodů, naděje a celého vztahu dítěte k matce. V Bibli se zjevuje v Novém zákoně v 1. Lukášově kapitole. Objevuje se v Bibli celkem 4x, ale nikdy v kontextu archanděla.

Jméno Gabriel znamená „Bůh je má síla“. Ke smrtelníkům přichází v dobách deprese a beznaděje. Je popisováno, že jeho přítomnost je radostná a energická. Barva jeho energie je popisována jako zářivě bílá.

Archanděl Gabriel je anděl, který oznámil Alžbětě a Marii, že jejich synové budou velice významnými křesťanskými charaktery. Od tohoto se odvozuje, že Gabriel je andělský posel.

Gabrielova modlitba - **Já jsem milost a milost jsem já. Já jsem božství na všech úrovních. Jsem doma ve všech svých tělech. Přichází spasení. Získávám dvanáctinásobnou ochranu. Bůh je láska, milost a odpuštění. Jsem božská transformace. Temná historie nyní končí. Jsem požehnán světlem. Bůh mne obklopuje svým dechem. Bůh mne probouzí ze snu a zahání mou noční můru. Má pravda je úplná a dokonalá. Jsem zde na Zemi, abych sem přinesl, světlo, pravdu a lásku. Nyní naplňuji své poslání. Amen.**

Archanděl Gabriel se zjevuje na obrazech, kde se (nečekaně) zvěstuje pravda. Má bílé roucho, křídla a kolem hlavy zlatou svatozář. Nejčastěji ho doprovází paprsek bílého světla, který je považován za Boha. Gabriel skoro na všech obrazech stojí vlevo.

Jeden z největších atributů Gabriela je bílá lilie, znak čistoty a pravdy. Může být vyobrazen s inkoustem a brkem jako znak božského posla. Někdy má v ruce trubku nebo na ní dokonce troubí, symbolizuje tím oznámení konce času nebo čas božího soudu.

Zvěstování, 1471
Andrea del Verrocchio, Leonardo da Vinci
Renesance
Toto dílo mě vždycky hrozně okouzlovalo, protože Leonardo už ve 20 letech dokázal malovat stejně dobře, ne-li lépe než jeho mistr.

Gustav Klimt

Kristýna Kotíková, K3

1862 (Vídeň) – 1918 (Vídeň)

- Byl rakouský malíř tvořící v secesním uměleckém směru
- Narodil se do rodiny chudého českého zlatníka
- Otec se snažil své dva syny naučit zlatnickému řemeslu, ale Gustav již v raném věku začal projevovat výrazné kreslířské nadání
- Společně s bratrem studoval Kunstwerbeschule ve Vídni, čímž započali svou spolupráci.
- Bratři Klimtové si spolu se svým kolegou ze studií Franzem Matschem otevřeli v roce 1883 výtvarný ateliér
- Během své rostoucí popularity zemřel jeho otec a chvíli po něm i mladší bratr Ernst
- Byl velmi úspěšný, ale zároveň kontroverzní, a to jak u malířského stojanu, tak i v osobním životě.
- Rok před smrtí byl zvolen čestným členem Akademie umění
- V roce 1887 založil spolu s dalšími umělci skupinu Secession
- Tvořil nově až provokativně v době, kdy byla Vídeň navenek stále hlavním městem tradiční a konzervativní Evropy
- Díla provokovala dekadencí, erotičnem, tajemnem a napětím
- Hlavním tématem ženy – měl také mnoho milenek a nejméně 14 nemanželských dětí
- Vytvořil také mnoho otevřeně erotických kreseb
- Ve světě malířství vynikal nadměrným používáním zlaté barvy, která se stala jeho poznávacím znamením.
- Jeho obrazy zdobí bohaté květinové ornamentální až geometrické motivy

Druhá světová (úryvek)

Miloslav Fruzmar

AKT II

Občan2: (vejde na scénu, v jedné ruce drží koblihu, ve druhé hlasovací lístek) Adolfe! Seš třída! Žeru tě stejně jako ty tvý skvělý koblihy!

Facebook: Adolf Hitler aktualizoval svou práci na: Německý Kancléř

Hitler: (vyhlédne zpoza opony) Kancléř? A to je jako všechno? Göring, Himmler, Heydrich, Goebbels, k noze!

(zpoza opony jsou slyšet přidušené rány a bolestivé výkřiky)

Hitler: Wie stellst du dir Nerds vor? Kanzler? Welcher Kanzler? Ich muss ein Anführer sein !! Verstehen? Führer! Denken Sie an etwas! Wie was, mir ist was egal, besonders schnell! Was redest du über Goebbels? Lauter! Ich sage lauter! (zpoza opony je slyšet tlumený hlas) Idiot! Kannst du dir nichts Besseres vorstellen ?! Heydrich, was ist mit dir? Bitte nimm den Finger von deiner Nase, wenn ich mit dir spreche und mir etwas überlege! Was ?! Ich meine, ich habe so eine Scheiße schon lange nicht mehr gehört! Du bist ein Haufen inkompetenter Nerds! Ich werde es selbst herausfinden! Geh raus!

Google: (vchází na scénu, uklání se publiku) Zdravím vás, jsem Google, váš Velký bratr. Jsem si také jistý, že jste nerozuměli ničemu, co herr Hitler zmínil před chvílí a jistě tedy nepohrdnete mými cennými službami na poli překladatelství, nuže (čte z připraveného listu) poslouchejte: Jak si představujete pitomce? Chancellor? Který kancléř? Muset být vůdcem !! Rozumíte? Leader! Přemýšlejte o něčem! Stejně jako to, je mi to jedno, zvlášť rychle! Co mluvíš o Goebbels? Hlasitější! Říkám hlasitější! Idiote! Nevíte si představit něco lepšího? Heydrich, co ty? Když s vámi mluvím a vymyslím něco, sundejte si prst z nosu. Cože? Myslím, že jsem tak dlouho hovno neslyšel! Jste banda nekompetentních pitomců! Zjistím to pro sebe! Vypadni! (ukloní se a odchází ze scény)

Facebook: Hitler vytvořil událost, noc dlouhých nožů. (zase si sedne, pak se ale opět postaví) Jo, a taky aktualizoval svou práci na Vůdce.

(roztahuje se opona, na scénu přijde z jedné strany Rakousko z druhé vpochoduje (v čele s Hitlerem a za ním pochodujícím Goebbelsem) na scénu Německo. Setkají se v polovině, Německo a Rakousko se obejmou, chytnou se za ruce a stoupnou si do pozadí)

Facebook: Hitler vytvořil skupinu s názvem třetí říše. (Německo a příslušné státy zvednou připravenou cedulku)

Hitler: (přechází ze strany na stranu) Tak, a teď musíme zlikvidovat ty zpropadený Čechy. Nějak moc se nám rozpínají. A taky Poláky, nemám je rád, je tam nějak moc židů. A taky Francii! Ta země je ostatně taková nějaká vyměklá a taky... hmm víte co Goebbels? Prostě je zlikvidujeme všechny, co říkáte?

Goebbels: Excelentní idea můj vůdče. Jen... mám obavy, aby to s námi nedopadlo jako posledně.

Hitler: Prosímvás, to byla úplně jiná doba. Dnes se nás svět chvěje před naší mocí, před naší silou! Před naším Wehrmachtem a mým skvostným knírem! Mimochodem, co na něj říkáte Goebbles?

Goebbels: Naprosto dokonalý knírek můj vůdče, sám bych si přál takový mít. Ale, abychom si to přece jen důkladně pojistili, že nebudeme považování za agresory, potom co Čechům zabavíme Sudety, co takhle uspořádat večírek? Třeba v Mnichově, co říkáte? A aby nás nepodezírali, pozveme tam všechny, Čechy, Anglány, Frantíky i Mussoliniho, bude to paráda. Určitě nás potom budou mít všichni moc rádi.

Hitler: Čechy nee. Ožerou se, pak blijou a obtěžujou všechny okolo. A navíc příšerně smrdí.

Goebbels: Ale musíme je tam pozvat, jinak by mohli protestovat proti ehm, osvobození, části jejich území.

Hitler: No dobře, dobře. Ale zůstanou v předpokoji. Už na pohled by se mi z nich udělalo špatně.

(Hitler a Goebbels odchází ze scény. Německo a Rakousko, odejdou za oponu a po chvíli odtamtud vytáhnou Sudety, které se brání, snaží se držet brečícího Československa, které je zároveň drženo Polskem a Maďarskem. Po chvíli se Sudety už neudrží a všechny tři země odstoupí ke straně)

Anglie: Sorry guys. (přijde a odejde)

Československo: (plačtivě) Vy hnusní Němci! A Angličani a a Francouzi! Tohle jsme si od vás teda nezasloužili! Jste hnusní a jste a jste a jste a jste! A my vás nemáme rádi!

Facebook: Československo a Anglie už nejsou přátelé. Československo a Francie už nejsou přátelé.

Německo: Jo? A co s tím jako budete dělat vy prašivý Češi? Budete po nás házet syrečky?

Československo: To uvidíte, my totiž budeme bojovat! A budeme se bránit, víc území nám už nevezmete!

Slovensko: Nie, vy budete bojovať. My na to kašleme. (Slovensko přichází k Německu)

Česko: Ale no tak... jak to? No toto... kamarádi stůjte, prosím! Uděláme cokoli!

Slovensko: Trhnite si.

Facebook: Češi a Slováci jsou ve složitém vztahu.

Česko: No nic, tak nás všichni opustili. No a co?! My jsme silný národ, my se jen tak udolat nenecháme!

Emil Hácha: (přichází na scénu, usmívá se) Přátelé, právě jsem se vrátil od Hitlera. Oslavujte, protože teď jsme součástí říše.

Zpoza opony: (mnohohlasně) Co to žvaní? Myslí to vážně?! To není možný! Co budeme

dělat? Fůůůj! Hamba! Pryč s Háchou! Pověste ho! Ne, vyhoďte ho z vokna! Jasně, z vokna!

Německo: Tak už to vzdejte a pojďte k nám. Uvidíte že u nás vám bude líp.

(Česko odevzdaně vstupuje pod ceduli třetí říše)

Facebook: Hitler přidal Česko do skupiny třetí říše.

(Německo a Rusko vchází na scénu, dojdou k sobě a pozdraví se)

Německo: Zdravíme naše Ruské přátele. Máme pro vás jedinečnou nabídku.

Rusko: Da?

Německo: Ehm, určitě se vám bude líbit. Sám náš veliký vůdce ji podpořil.

Rusko: Da?

Německo: Máme nápad na napadení Polska a když nám pomůžete, jsme ochotni vám věnovat celou polovinu jejich území. Tak co, souhlasíte?

Rusko: Da! (má se k odchodu)

Německo: Počkat! Ještě takový malinký dodatek. Myslíme si že by bylo moudré také uzavřít pakt o neútočení, co vy na to?

Rusko: Yesli vy ne napadayete na nas, my ne budem atakovat' vas.

(Potřesou si rukama a každý odejde na svou stranu, na scénu zatím vchází Polsko, čichá ke kytičkám a hledí zasněně do nebe)

Německý voják: (přichází k Polsku, padne na zem, drží se za nohu) Auuu to bolí! Jau au jauvááj! Ty hnusáci mě postřelili! To není fér.

Německo: (vbíhá na scénu): Toto je jasné porušení našich mírových snah! Sověti nástup!

Rusko: (vystoupí z druhé strany a také zamíří k Polsku) Da.

Polsko: Ale no tááák!

(Německo a Rusko chytnou každý z jedné strany Polsko, roztrhnou ho a vítězoslavně odcházejí se svým kusem)

Facebook: (kouká se do mobilu) Jee Marilyn Monroe přidala nový fotky. Tedy... Polsko se přidalo do skupiny třetí říše.

Hitler: (vchází na scénu, mne si ruce) Výborně, takže můj plán Molotov – Ribbentrop fungoval dokonale. Takže teď mi už nic nebude stát v cestě.

Odborné praxe pohledem studentů

„(...) Má pátá praxe, vlivem mnoha nepříjemných událostí také poslední, se odehrávala distanční formou. Zvažovala jsem, zdali znovu jít do italské knihovny, ale rozhodla jsem se jinak, abych si vyzkoušela něco nového a úplně jiného. Proto když mě kontaktoval pan Vašut s tím, jestli nechci zastat redakční, ale také lehce korektorskou a editorskou práci v jeho nakladatelství, neváhala jsem. Sama jsem netušila, jak si distanční praxi představit, ale probíhalo to hladce. Byla jsem doma a s pevně stanovenými úkoly a rozvrženým časem jsem si bez obtíží poradila. Práce s textem mě bavila, zároveň i rozhovory s pamětníky o událostech minulého století, které jsem měla na starost, byly neskutečně zajímavé. Jsem ráda, že jsem měla možnost vyzkoušet si i tuto práci.

Závěrem bych vyzdvihla fakt, že mi praxe na SŠKK v mnohých ohledech otevřela oči – ať už jsou to záležitosti knižního trhu, práce v knihkupectvích nebo komunikace se zákazníky a podobně. Přestože praxe vždy neprobíhala podle mých představ, ve všech případech mi přinesla cenné zkušenosti a nezapomenutelné zážitky."

„(...) I naše závěrečné praxe byly ohroženy, ale naštěstí se nám všem podařilo najít místo, které nám symbolicky uzavře naši čtyřletou cestu. Pan profesor Jan Vašut, vlastník stejnojmenného nakladatelství, mně a dalším dvěma spolužačkám poskytl možnost vykonávání praxe distančně. Celá záležitost spočívala v redigování společné knihy, týkající se osudů pamětníků, kterou pan Vašut v rámci čtvrtých ročníků vydává pravidelně. I přes to, že praxe byla distančně, náplň praxe mi vyhovovala. Měla jsem volnou ruku v rozvrhnutí práce. Na poradách, které jsme měli každé ráno všichni společně, jsme následně probrali další úkoly či problematiku, na kterou jsme během korektury s děvčaty narazily. Řekla bych, že hlavním důvodem, proč mě zadání bavilo, bylo to, že jsem měla šanci zasahovat do něčeho, co jsme společně stvořili jako třída.

Touto prací bych zcela bez okolků chtěla poděkovat každému, kdo se na praxích podílel.

Našim profesorům, kteří nám umožnili vyzkoušet si řadu libovolných pracovišť, dále vedoucím, kteří nám dovolili nahlédnout do jejich pečlivě vybudovaného pracovního systému a dali nám možnost si ujasnit, co bychom v budoucnu chtěli či nechtěli dělat."

„(…) Místem výkonu mé šesté a poslední praxe bylo nakladatelství KMS (Křesťanská misijní společnost) v Praze 8. Toto nakladatelství je zároveň také knihkupectvím. Součástí je také redakce měsíčního časopisu Život víry. KMS vydává křesťanskou literaturu, kterou pak spolu s knihami z dalších křesťanských nakladatelství prodává. Na této praxi jsem se naučila, jak vypadá celý proces vydávání knihy v praxi. Ukázali mi, jak se jedná s autory a také veškeré potřebné smlouvy. Dozvěděla jsem se, jak se dělá překlad, korektury, ediční práce, co vše obnáší práce šéfredaktora a jednotlivých redaktorů, jak se jedná s tiskárnami, vybírá se nejlepší z nich, a také jak se kalkuluje předběžná cena. Velice zajímavé bylo vidět a dozvědět se, v čem se liší práce v nakladatelství a vydavatelství. Mezi klady této praxe rozhodně patří to, že se mi po celou dobu plně věnovali, byli ochotní mi vše vysvětlit a zodpovědět mé případné dotazy.

Závěrem bych ráda zmínila, že jsem velmi ráda, že škola praxe poskytuje. Každá praxe mi přinesla mnoho různých zajímavostí a pohled do práce v různých podnicích, které se zaměřují na výrobu, distribuci či prodej knih. Zjistila jsem, jak se liší práce v různě velkých knihkupectvích, nakladatelství, knihovně či skladu. Myslím, že nabyté vědomosti a zkušenosti se mi budou rozhodně v budoucím zaměstnání hodit.“

„(…) Má čtvrtá a poslední praxe se realizovala až nyní, v prosinci roku 2020, neboť vzhledem k pandemii COVID-19 nemohlo dojít k řádné jarní praktické výuce. Původní záměr navýšit dotaci dnů alespoň o několik více, coby náhradu za jarní nerealizaci, se nepodařilo uskutečnit, neboť Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy prodloužilo vánoční prázdniny. V rámci své závěrečné činnosti jsem již mohl pracovat na samotné knižní katalogizaci, což je skutečně jeden z pilířů knihovnického řemesla. Zajímavostí, a pro mě velmi milou skutečností, je fakt, že jsem mohl zpracovávat knižní pozůstalost dr. Poláka. Kruh se tedy symbolicky uzavřel.

Praxe na Střední škole knižní kultury mi umožnila stát se součástí instituce, která se velmi pečlivě stará o pozůstalost člověka, kterého vnímám jako svého životního učitele. Vedle této skutečnosti mi do života vstoupila řada lidí, kteří mi jsou nejen svou odbornou kvalitou, ale také nemalou kvalitou lidskou velkými vzory a dnes již také milými přáteli.“

Pojmenuj exoplanetu

Akademie věd ČR vyhlásila literární soutěž s názvem „Pojmenuj exoplanetu“, které se účastnily i žákyně naší školy. S radostí můžeme říct, že se dívky umístily mezi 6. – 10. místem s následujícími pracemi.

Zářící Ikarie

Kdysi dávno pradávno na samém prvopočátku vesmíru vznikli prapůvodní bohové. Nikdo neví, jak a ani přesně kdy se tu ti dva objevili, to tuší jen oni. Všichni je znají, jsou počátkem řeckých dějin, dvě nejmocnější bytosti. Nebe a země, Gaia a Úranos, jeden děsivější než druhý.

Gaia a Úranos spolu zplodili dvě generace dětí. Titány, mezi které patřil i hrozivý Kronos a jeho manželka Rhea. A Giganti, kteří nahánělí strach a jejich životním posláním bylo svrhnout nadvládu bohů Olympu.

Většina Gigantů a Titánů je známá, avšak jsou i tací, o kterých se v žádné knize nedočtete. Možná proto, že nebyli zlí a pomstychtiví.

Mezi takové patřila jedna z Kronových sester, Titánka Hele, jejíž jméno znamenalo Zářící. Ona byla ta, která měla řídit Slunečný vůz, ale vzdala se toho v prospěch Hélia. Nestála totiž o věčnou slávu a o konflikty s dětmi Kronovými. Stáhla se do ústraní, jen co Zeus, Poseidón a Hádes Krona porazili.

Mnozí tvrdili, že se schovávala před trestem bohů, jiní zase, že se rozhodla pro věčný odpočinek. Všichni se mýlili.

Hela se doopravdy dlouhá léta ukrývala v ústraní, na ostrově krále Mínose, byla obyčejnou služkou. Král si myslel, že o jeho nekalých činech nikdo neví, ale to nebyla pravda. Hela věděla, že Mínos věznil v nejvyšší věži svého sídla slavného Daidala i jeho syna Ikara a také věděla, co starý muž celé noci tvoří. Sama sesílala z nebe peří racků, aby mohli oba utéci. Ona měla ale své plány. Postupně poznávala povahy obou mužů a uvažovala.

Nastal ten osudný den.

„Nelétej moc vysoko, neb Héliovi se budeš rovnat a on tě potrestá. Nelétej blízko moře, neb Poseidona si rozhněváš a opět bez trestu se neobejdeš. Drž se mne a modli se k Diovi, ke králi všech, pros ho, ať ti pomůže přežít,“ řekl Daidalos Ikarovi a mladík souhlasil. Ani jeden netušil, že je za dveřmi někdo poslouchá.

Když místnost ztichla a muži odletěli, Hela vešla do místnosti, sama se proměnila ve vánek a vyletěla za nimi.

Daidalos létal spořádaně, nu mladý Ikaros se nechával unést pocitem volnosti a letěl výš a výš.

„Ikare, vrať se!“

Nadarmo křičel Daidalos na syna, Ikaros neposlechl a vosk na jeho křídlech se rozpustil a mladík se zřítil do ledové vody.

Hela se pro něj vrhla do království Poseidónova a zachránila ho před jistou smrtí. Následně i se zmateným chlapcem opustila planetu.

„Proč jste mne zachránila, vzácná paní?“ tázal se Ikaros, okouzlen krásou Titánky.

„Jsem Hela, Titánka. Zem, po níž tvé nohy kráčely, je plná zloby a nespravedlnosti. Tvůj pokus naplno rozvinout křídla byl neúspěšný, já ti dávám novou šanci. Následuj mne, spolu vytvoříme novou Zemi, lepší, pohostinnější, než je tato, Budeš jí vládnout, Ikarovi potomci budou slavní tisíce let. Můžeš i odmítnout, vrátím tě na Zem a ty poputuješ rovnou na Hádova asfodelová pole. Rozmysli se.“

Ikaros Helin návrh přijal, Hela objevila malou planetu, na kterou Ikara poslala, stvořila Slunečný vůz a byla Sluncem. Ikaros devět dní a deset nocí tvořil zástupy lidu z hlíny a Hela jim pak sama vdechovala život.

Planetu pojmenovali Ikarie, podle jejího prvního obyvatele. Titánka i chlapec dbali na to, aby obyvatelé Ikarie oplývali kladnými vlastnostmi.

Jednou za 390 dní nechala Hela zazářit svůj vůz jasněji, jako připomínku dne, kdy vznikl lepší svět. Snad i proto se jí začalo říkat Zářící. Chlapec a jeho spasitelka, Ikaros a Hela. A planeta se svým Sluncem, Ikarie a Zářící.

Tato planeta byla lidstvem objevena o mnoho let později, prakticky nic se o ní neví. Lidé Ikarie se schovávají, nechtějí narušitele. A Hela s Ikarem, který se po své smrti stal jejím ochráncem, jen smutně sledují, jak lidé chtějí zase měnit a pojmenovávat něco, co jim nepatří.

D. K.

Exoplaneta Naděje a Štěstí

Za dávných časů lidstvo nevědělo nic o vesmíru. V ten čas, když se na Zemi vymýšlely báje a teprve se přicházelo na to, jak získat železo, ve vesmíru byl svět už téměř dokonalý. Lidstvo nemělo ponětí, kolik planet a hvězd existuje, ale on to donedávna nevěděl nikdo…

Na jedné temné planetě jménem Tomen žili velice vyspělí obyvatelé. Podobali se lidem na Zemi, ovšem ne tak docela. Ze zad jim vyrůstal plášť, každá rodina měla jinou barvu pláště a vlastně tak vznikly barvy. To bych se ovšem pouštěla do jiného příběhu, chci vám povědět o jedné neohrožené válečnici, která skoro dobyla svět.

Ta válečnice se jmenovala Raga, podle květiny, která na Tomenu hojně roste. Raga byla už jako malá velmi zlobivá a ničeho se nebála. Jak rostla, začala v sobě pociťovat, že chce mít nad vším neustále kontrolu, proto jako jediná žena šla do výcvikového tábora pro tamější vojáky a s neochotou velitele se jí povedlo vycvičit se na skvělého vojáka. Po ukončení výuky se vydala na Hromovou frontu, kde přímo vynikala. Když boje skončily a Tomen vyhrál válku, vyžádal si vládce Tomenu Ragu jako svoji osobní strážkyni. Raze se to moc nelíbilo, proto poprosila vládce, jestli by nemohla být spíše generál jeho vojsk. Vládce s nelibostí svolil a Raga začala řídit vojsko. Dobývala cizí planety s takovou elegantností a rozvážností, že jí „lidé“ začali přezdívat Štěstí. Obyvatelé Tomenu ji milovali, oslavovali a obdivovali.

Na jedné válečné výpravě však narazila na potíže. S vojskem dorazili do nezmapované oblasti. Celý vesmír si myslel, že tam je konec, že je tam nějaká propast a v ní nic není, jen temnota. Když postupovali dále nezmapovanou oblastí, uviděli planety a jednu velkou hvězdu. Raga byla štěstím bez sebe, že našla něco neuvěřitelného. S vojskem vstoupili na jednu z planet. Raga šla samozřejmě první, ovšem to neměla dělat. Stoupla na ostnatou rostlinu, která vzrostla, když na ni stoupla, a probodla ji. Raga na té planetě zemřela, nikdo jí nedokázal pomoci.

Vládce Tomenu na Razinu počest pojmenoval jednu planetu Štěstí, protože byla štěstí, které přinášelo Tomenu slávu. A hvězdu pojmenoval Naděje, protože Raga přinášela naději, naději a víru v celý svět.

K. Č.

Královna Ikarie

Ikarie se probudila. Byl zase šíleně horký den. Ostatně na planetě, na které žila, se nebylo čemu divit. Žhavá koule na obloze jako by se je snažila usmažit zaživa. Každým rokem teplota stoupala o několik stupňů a poslední roky už to přestávala být legrace.

Ikarie vládla už deset let – polovinu svého života – a pořád nedokázala přijít na to, jak horko zastavit. Spletla si své dlouhé černé vlasy, oblékla se do jemných látek a opustila svou lóži.

„Královno! Královno! Během rána jsme ve městě zaznamenali další tři požáry! Několik obyvatel je těžce zraněno!“ to za ní běžel poslíček Arkanti.

„Ihned na místa přivezte vodu! Máme jí málo, ale na zastavení požárů a pití nám ještě chvíli vystačí.“ Ikarie vydala rozkaz a ihned se šla převléci do civilního oblečení, ve kterém se může volně pohybovat.

Jedním z mnoha důvodů, proč měli obyvatelé královnu rádi, byl fakt, že vždy, když se ve městě něco stalo, přispěchala pomoci těm, kteří to nejvíce potřebovali.

Ikarie se ihned po převléknutí vyhnala z paláce, ani se za sebe neotočila. Nečekala na svou stráž, jednoduše rovnou vyběhla do města a utíkala k nejbližšímu kouři, který nad střechami viděla. Už několik bloků před požárem nemohla dýchat a slyšela křik jak dětí, tak dospělých.

Když dorazila k hořícímu místu, zhrozila se. Bylo to ještě horší, než předpokládala. Hořel celý jeden blok domů, a lidé se ho zoufale snažili uhasit hrnky vody. Každý to ale nakonec postupem času vzdal a raději s brekem utekl pryč.

Ikarie doběhla k nejbližšímu muži, kterého spatřila. „Je v těch domech někdo?“ zeptala se.

„Má královno, ano, v domě na rohu jsou zaklíněné dvě děti! Jejich rodiče jsou v bezvědomí a nikdo se do domu už nechce odvážit jít! Byli jsme tam již dvakrát, ale ani jednou jsme nikoho neviděli, celý dům navíc za chvíli zřejmě spadne.“

Ikarie nenechala muže domluvit. Nebojácná královna zamířila přímo do hořícího domu, na který muž ukazoval.

V domě byla tma a každý nádech Ikarii způsoboval neskutečnou bolest. Ale i přes utrpení se nadechla, jak nejvíce mohla, a vykřikla: „Děti! Děti! Kde jste? Pomozte mi vás najít! Děti!“

Královna se dostala přes hořící kuchyň a celý dům prohledala. Narazila i na sklep. Seběhla po schodech dolů, a konečně spatřila dvě dívky, které se objímaly, ale vypadalo to, že kvůli kouři upadly do bezvědomí.

Ikarie na nic nečekala a obě malé dívky vzala do náruče. Když už byla skoro u hlavních dveří, všimla si, že dům začíná padat. Obě dívky ještě stačila podat nějaké ženě, která čekala na ulici, ale nestihla ze dveří dostat sebe. Začala hořet, a věděla, že tentokrát prohrála. Než mohla něco udělat, zbytek domu se zhroutil.

Obyvatelé poté označili Ikarii za svatou. Hvězda na obloze totiž přestala brát životy. Týden po královnině smrti nebyly žádné požáry. Týden na to začalo pršet.

Z Ikarie se stala legenda, která se po celé zemi vyprávěla. A také po ní byla pojmenovaná jejich planeta. A hvězda, která je všechny několik desetiletí zabíjela, byla pojmenována Zářící. Protože po prohledání královniných spisů se lidé dozvěděli, že hvězdu sama celou dobu nazývala Zářící.

A. Č.

Loučení s Petrunkou a stěhování do nových prostor v Praze 6.

STŘEDNÍ ŠKOLA
KNIŽNÍ KULTURY
O. P. S.

ŘEDITELKA ŠKOLY
PhDr. Alice Krýžová, Ph.D.

ZÁSTUPKYNĚ ŘEDITELKY
Mgr. Monika Krýže

ADRESA ŠKOLY
José Martího 31, 162 52 Praha 6

ZŘIZOVATEL ŠKOLY
Barvič a Novotný, s. r. o., Česká 13, 602 00 Brno

KONTAKTY ŠKOLY
Web: www.sskk.cz
E-mail: kancelar@sskk.cz
Tel.: 222 365 856, 222 365 884

Ročenka Střední školy knižní kultury, o. p. s.
Redakčně připravila Pavlína Žalmanová
Vydala SŠKK, o. p. s.